

Нікіта Кадан, Погром, 145x157x2,5 см, вугілля на папері, 2016

Voloshyn Gallery
VIENNA CONTEMPORARY 2023

НІКІТА КАДАН **МИКОЛА РІДНИЙ** **ВЛАДА РАЛКО**

7 - 10 Вересня, 2023
Kursalon Vienna
Johannesgasse 33, 1010 Відень, Австрія

Voloshyn Gallery із радістю представляє груповий проєкт Нікити Кадана, Миколи Рідного та Влади Ралко на *viennacontemporary2023*.

У контексті нинішнього російського вторгнення в Україну увага суспільства все більше зосереджується на поняттях "деколонізація" та "постколоніалізм". Це вимагає глибокого дослідження впливу домінуючої присутності Радянського Союзу та подальшого впливу Російської Федерації на Україну. Ця історична спадщина залишила глибокий слід у колективній свідомості, спричинивши численні травми, пов'язані з інформаційною маніпуляцією та хибними уявленнями, що стали ключовими інструментами колонізаційної політики.

Представлені роботи художників фокусуються на дослідженні складнощів колективних історій, суспільної маніпуляції та крихкої взаємодії між індивідуальними нарративами та політичною реальністю. Використовуючи графіку, фільм, фотографію та скульптуру, художники прагнуть спонукати до критичних рефлексій про те, як суспільство будує реальність, зіштовхується зі сліпими плямами та бореться із впливом медійної пропаганди та насильства.

Презентація **Миколи Рідного** фокусується на двох взаємопов'язаних серіях робіт. У роботах із серій "*Сліпа пляма*" (2015-по сьогодні) художник звертається до офтальмології – науки про зір – щоб розкрити сприйняття війни. Сліпа пляма на сітці ока людини проявляється тільки при втраті зору, що нагадує про вплив невидимого в філософській теорії Массумі. Репрезентуючи візуальні ефекти скотомії, Рідний порівнює їх із знайденими зображеннями зруйнованих територій на сході України. Художник підкреслює паралель між хворобами деструктивного характеру для зору людини та впливом медійної пропаганди на здатність критично сприймати соціальну та політичну реальність в умовах конфлікту та агресії.

У своїй іншій роботі із серії "*Вода камінь точить*" (2013) автор розглядає тему фальшивих ілюзій, створених пропагандою, та її вплив на індивідуальні історії пересічних людей та досліджує політичні системи, що нас оточують. Цей проєкт включає фільм "*Діма*" та серію скульптур. Фільм - це інтерв'ю з колишнім поліцейським, який, розчарований корупцією та свавіллям у тодішній "міліції", став каменярем. Розмову Діми час від часу переривають кадри зі старих радянських анімаційних фільмів. Ідеалізований світ анімації соціалістичного СРСР, який виховував

суспільство того часу, глибоко підкреслює розрив між ідеалом і реальністю. Рідний поставив завдання Дімі: вирізати пару поліцейських черевиків з граніту в стилі радянського монумента.

Інсталяція, що включає фільм і гранітні черевики, виготовлені Дімою вперше було представлено на виставці номінантів PinchukArtCentre Prize. Вона була створена в рік Революції на Майдані, наче в передчутті наближення протестного руху. Змішуючи документальне зображення повсякденної роботи каменяра із завданням вирізати поліцейські черевики з граніту в стилі радянського пам'ятника, Рідний досліджує теми ідеалізму, справедливості та суспільного не порядку.

У діалозі з роботами Рідного вступає графіка із серії "Прогром" **Нікити Кадана**. Базуючись на фотографічних доказах Львівського погрому 1941 року та інших історичних жахів, у цій серії Кадан роздумує над маніпулюванням фотографіями, що зображують злочини, і тим, як їх інтерпретацію можна змінити за допомогою способу, яким вони представлені глядачеві, зокрема за підписами, доданими до них. Роботи є простими недеталізованими експресіоністськими ескізами. Вони здаються незавершеними, ніби недосказаними, тим самим роблячи події минулого геноциду універсальними, перетворюючи їх лише на епізод у довгій історії подібних інцидентів. Художник наголошує, що хоча фотографії, що документують насилля та його жертв, справді можуть служити доказами, вони також можуть використовуватися в цілях пропаганди.

Інша робота Кадана, "Вирва" (2023), продовжує тему геноциду. У цій новій серії графіки художник досліджує наслідки повернення до обговорення минулого геноциду на фоні сучасного. Він вказує на напрямок російських ракет до Бабиного Яру та обстріл єврейського цвинтаря у Глухові. Відкриті вирви від приземлення ракет навколо цвинтарів і дитячих майданчиків, за його словами, демонструють остаточне занурення суспільства в історію. "Вічний сьогодні" вже не можливий, оскільки наявні як минуле, так і майбутнє. Кадан робить висновок, що ця ситуація аналогічна полю бою, де стикаються дві часові площини.

У своїй роботі **Влада Ралко** "Гумове Коло" (2013), продовжує вивчати тему колективної свідомості та її взаємодію з індивідуальними досвідами. Її мистецька практика описується як мистецтво заплутування та затемнення очевидного, схоже на каламутне скло, через яке можна розгледіти неможливе для сприйняття в звичайних умовах. В контексті радянських часів виникла думка про те, що жінка, здається, має очевидну нездатність до певних справ, і вона зможе впоратися з ними лише позбавивши себе своєї природи. Ця думка існувала як певна реальність, в яку вірив колектив.

Радянська людина розглядалася як володар природи, і це спричинило виникнення уявлень про роль жінки. Зусилля, спрямовані на підпорядкування жінки чоловікові, не відбувалися ззовні, а були внутрішньою цензурою, певним викривленим сумлінням. Це призводило до того, що жінка відмовлялася від своєї жіночності, вважаючи її недостойною.

У своїй роботі Влада Ралко досліджує конвергенцію "сильної жінки", створеної радянським мистецтвом та суспільством. Художниця намагається уловити зв'язок між культурним і природним через призму жіночості. Її робота досліджує вплив соціокультурних норм і стереотипів на сприйняття та представлення жіночої ідентичності на особистому рівні.

Про Миколу Рідного

Микола Рідний (нар. 1985 році в Харкові, Україна) працює в різних медіа, від ранніх колективних акцій у громадському просторі до амальгами ситуативних інсталяцій. Зараз практика художника зосереджена на роботі з фотографією та мистецтвом рухомого зображення. У своїх недавніх фільмах і зображеннях він експериментує з нелінійним монтажем, поєднанням документальних та мистецьких стилів. Його спосіб відображення соціальної та політичної реальності ґрунтується на контрасті між крихкістю та стійкістю індивідуальних історій і колективних зрушень.

З 2005 р. засновник групи SOSka та галереї-лабораторії SOSka, арт-простору в Харкові. Починаючи з його кураторського проекту "Озброєні та небезпечні" (2017–2021), Рідний розпочав розробку платформи для українських відеографів та кінематографістів. У 2022 році він став куратором низки програм-показів українського кіно та відеоарту в MAXXI у Римі, Museum Folkwang Essen, National Gallery у Софії.

Микола Рідний мав персональні та групові виставки, серед яких: Secession, Відень (АТ), Museum Ludwig, Кельн (DE); Albertinum, Дрезден (DE); Pinakothek der Moderne, Мюнхен (DE); daad galerie, Берлін (DE); Transmediale, Берлін (DE); Galerie für Zeitgenössische Kunst, Лейпциг (DE); LWL-Museum für Kunst und Kultur, Мюнстер (DE); the Museum of Modern Art, Варшава (PL); and Bonniers konsthall, Стокгольм (SE) та інших. Рідний брав участь у виставці "The Monument to a Monument" в Українському павільйоні під час 55-ї la Biennale di Venezia, а також "All the World's Futures" на 56-му Venice Biennale for Contemporary Art та "Hope!" в Українському павільйоні під час 56-ї міжнародної мистецької виставки – la Biennale di Venezia у місті Венеція, Італія.

Роботи Миколи Рідного знаходяться в публічних колекціях, зокрема Pinakothek der Moderne, Мюнхен; Neuer Berliner Kunstverein; Ludwig Museum, Будапешт; Warsaw Museum of Modern Art, Варшава; Museum of Art, Лодзь; Arsenal City Gallery, Білосток.

Про Нікіту Кадана

Нікіта Кадан (нар. 1982 році у Києві, Україна) працює з живописом, графікою та інсталяціями, часто в інтердисциплінарному співробітництві з архітекторами, соціологами та правозахисниками. Він є членом художньої групи R.E.P. (Револьюційний Експериментальний Простір) та засновником Худради, кураторського та активістського об'єднання.

Нікіта Кадан мав персональні та групові виставки: "Artists in Time of War" у Castello di Rivoli (Турин, Італія), "Project of Ruins" MUMOK, Відень, Австрія, "Skin and Shell" у Lewben Foundation в Вільнюсі (Литва), "The Fire and the Ashes" у Museum Sztuki у 2023 році та у низці виставок в М НКА (Museum of Contemporary Art Antwerp). Він став переможцем Pinchuk Art Centre Prize у 2011 році та Спеціальної Премії Future Generation Art Prize у 2014 році. Також Нікіта Кадан брав участь в Українському павільйоні на Венеційському бієнале у 2015 році та у паралельній програмі 59-ї міжнародної мистецької виставки на Венеційському бієнале 2022 року.

Роботи Нікіти Кадана знаходяться в публічних колекціях: Centre Pompidou в Парижі, Pinakothek der Moderne, Munich, М НКА – Museum of Contemporary Art Antwerp, mumok (Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig Wien), KADIST Foundation, Париж, Національному художньому музеї України,

Київ, Arsenal Gallery, Білосток, Military History Museum, Дрезден, The Art Collection Telekom, The Kingdom of Belgium, Ministry of Foreign Affairs, FRAC Bretagne, Centro per l'arte contemporanea Luigi Pecci, Prato.

Про Владу Ралко

Влада Ралко (нар. 1969 році у Києві, Україна) працює з живописом, графікою, інсталяцією та створює артбуки. У 1994 році закінчила живописне відділення Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури у Києві. Ралко є володаркою премії Всеукраїнської триєнале живопису (2001) та стипендії CCN Graz (2007). Лауреатка Премії He for She: Women In Arts (2019).

У своїй творчості художниця нерідко піднімає питання ідентичності, актуальних соціальних та політичних контекстів, занурюється у екзистенційні глибини болю та страждання колективного тіла. Її манера письма – емоційна, жорстка та контрастна, палітра – насичена.

Влада Ралко мала персональні та групові виставки: "Kaleidoscope of (Hi)stories. Ukrainian Art 1912–2023" Albertinum, Дрезден (DE); "Vlada Ralko & Volodymyr Budnikov: Questioning the Visible" Galeria Arsenal, Bialystok (PL); "Women at War" Fridman Gallery together with Voloshyn Gallery, New York (USA); "Ukraine: Short Stories: Contemporary artists from Ukraine" MAXXI National Museum of 21st Century Arts, Rome (IT); "The phantom of liberty. Version" Galeria Arsenal, Bialystok (PL) тощо.

Про Voloshyn Gallery

Заснована в жовтні 2016 року Максимом та Юлією Волошиними, Voloshyn Gallery спеціалізується на сучасному мистецтві. Галерея представляє широкий спектр творів різних медіа, проводить персональні та групові виставки, а також бере участь у провідних ярмарках сучасного мистецтва. Протягом останніх двох років Voloshyn Gallery брала участь у таких світових арт'ярмарках, як The Armory Show, Liste Basel, ARCOMadrid, Art Brussels, Art Cologne, Enter Art Fair, viennacontemporary, Dallas Art Fair, NADA Miami, Untitled Art, Art Athina, EXPO Chicago тощо. Voloshyn Gallery є членом New Art Dealers Alliance (NADA).

З усіма запитаннями преси звертайтеся:

info@voloshyngallery.art